

א על גבי מוקצה. והני עשדים נמי מוקצין ויניהו שנלקטו היום מן המוקצה וי"ל דמשני לה אפילו כר' יהודה א"נ מודה ר"ש במוקצה מאתמול אקציניה והו' כגורגורות וזיממוקס ובריש צ"ה (דף ג.) וס' מוקצה^ט תמוס דמוכסין לעורבים כי הדיא דנמקוס שיהגו (פסחים) וזו מוקצה א"נ עשדים מוקצין הם אפילו לר"ש לפי שאינו יושב ומאפה וכן פירות הנושרין יושב ומאפה מתי יפלו ולהכי אי לאו טעמא בשבת. כדדרש"י^י במכילתא למען ינוח שורך וחמורך וגו' יכול לא ר"ת: אמר אביי שלא בפניו הורה. נראה לר"י דמודה אביי דהיה נעשה ללורך ר"ג שהיה נשאל ושר וראש כספיה: אהרנינו

אמר ליה כאוות שו ביה
אבך. שרי דנעלמי ביה
אבך. שרי, נעלמי בך ידי
לא אימבירוי לך כתיבא.
כן קרונות ש ביה
הנעילן בשני ביה אדם לא
פשיטא. ויתרי ר' זינא
לשחות יין הבא קרונות
ש בנרים בחותם חסד.
ולא ידענא אי משום דאסור
לה כ' אלעזר אי משום
אימאת באישיא. נביר
שדולקת את הב' .מדי
יו שילקט ששום מאכל
אחורי אסור. וכן בשביל
ישראל אסור. וכ' מלא
מדי השקתך הבתחו וכו'
בדיא במו שאנינו מכור
אבל אם מכורו אסור. תא
שמע עיר של ישראל וגוים
רין כן
חרון עקל כ' כתבי
קדוש

[illegible]